

Πάθη ντροπής και πάθη ατιμίας (Ρωμ. 1,26)

/ Γενικά Θέματα / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Καθημερινά κυβερνήσεις και πολιτικοί φαίνεται ότι έχουν χάσει κάθε έννοια και συναίσθηση του μέτρου, του φυσικού και του λογικού. Διαφορετικά δεν εξηγείται το γεγονός ότι υπονομεύουν το θεοίδρυτο μυστήριο του γάμου και της οικογένειας με επαίσχυντους νόμους που νομοθετούν, πραγματικά νάρκες στα θεμέλια της οικογενειακής και κοινωνικής ζωής. Μόνο η οικογένεια μας έχει απομείνει. Όλα έχουν κατεδαφισθεί στο βωμό της δήθεν προόδου και του εκσυγχρονισμού.

Έτσι στη Γαλλική Γερουσία «πέρασε ο γάμος των ομοφυλοφίλων με 170 ψήφους υπέρ και 158 κατά. Σημειωτέον ότι και ο δήμαρχος του Παρισιού, μέλος του

Σοσιαλιστικού Κόμματος, είναι και αυτός ομοφυλόφιλος».

Είναι εντυπωσιακή η δήλωση που έκανε για τα πάθη της ντροπής: «Ιστορική, αλλά και υψηλού πολιτικού ρίσκου θεωρείται η ξεκάθαρη τοποθέτηση του προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών Μπάρακ Ομπάμα υπέρ του γάμου των ομοφυλοφίλων. Έχει σημασία για μένα να επιβεβαιώσω δημόσια ότι πιστεύω πως τα ζευγάρια του ίδιου φύλου πρέπει να έχουν το δικαίωμα στον έγγαμο βίο».

Είναι να λυπάται κανείς γιατί τα λόγια αυτά ακούγονται από το στόμα του Προέδρου της μεγαλύτερης χώρας του πλανήτη μας. Για άλλα πράγματα θα έπρεπε να ενδιαφέρεται για το λαό του, αλλά και για τους άλλους λαούς, που προσβλέπουν στην υπερδύναμη, ο κύριος Πρόεδρος που διαχειρίζεται τις τύχες του πλανήτη. Θα πρέπει εκείνοι που εκλέγονται για να κυβερνούν τον κόσμο να μάθουν πρώτα να σέβονται θεσμούς και ηθικές αξίες και να καταλαβαίνουν, ότι με τα πάθη της ντροπής και της ατιμίας του κιναιδισμού και της ανηθικότητας δεν κτίζονται βιώσιμες κοινωνίες. Δεν έχουν προοπτική επιβίωσης. Ας μην λησμονούμε, ότι ολόκληροι πολιτισμοί κατέρρευσαν στο παρελθόν γιατί κυριαρχούσαν τα πάθη της αμαρτίας.

Φαίνεται όμως, ότι και στη χώρα μας υπάρχουν πολιτικοί που δεν θέλουν να υστερούν σ' αυτό το «άθλημα» της ατιμίας και δεσμεύονται πως όταν θα έχουν πολιτική δυνατότητα θα θεσμοθετήσουν πολιτικό γάμο για τους ομοφυλοφίλους καθώς και στην υιοθέτηση παιδιών. Και το λένε αυτό χωρίς αιδώ σε μια χώρα που είναι χριστιανική ορθόδοξη στη πλειοψηφία της. Φυσικά ο καθένας είναι ελεύθερος να διαθέσει τον εαυτό του όπως νομίζει. Αλλά αυτό όμως να καθιερώνεται και ως νόμιμο πάει πολύ. Είναι μια παρεκτροπή, ένα ελάττωμα, μια αμαρτία, μια ασθένεια που χρειάζεται θεραπεία και όχι επίσημη αναγνώριση.

Ο Θεός να μας ελεήσει και να μας φωτίσει.

π. Γ.

Πηγή: agiabarbarapatras.blogspot.gr